

fert Offer uden nogensomhelst Udsigt til at gjøre Gjengjæld for, hvad den selv lider. — Endnu kan det Spørgsmaal opløstes, om der i det Hele er Grund til at anvende saa store Summer, som her ere foreslaaede til Anskaffelsen af Geværer, men dette Spørgsmaal fører atter til det Spørgsmaal, om vi skulle gaae ud paa at have en Armee paa ca. 20,000 Mand som fast Stok med en dertil hørende Reserve; dette Spørgsmaal kunde jeg forstaae, derpaa kunde jeg gaae ind, naar det blev fremsat. Der blev igaar stillet et Spørgsmaal til den meget ærede Krigsminister af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), hvilket forøvrigt var af den Art, at jeg strax forudsatte, at vi ikke vilde kunne vente et fuldstændigt Svar derpaa. Imidlertid gav den høitærede Krigsminister et Svar, som for mig ikke har Lidet at betyde, idet det — om end kun i Forbigaaende — indeholdt en Ytring, der antydede, at den høitærede Krigsminister selv ikke ansaae en Styrke paa 30,000 Mand for tilstrækkelig til dermed at forsvare Landet. Det var for mig ikke lidet vigtigt, at denne Ytring fremskom, men vi ville jo forøvrigt ved en anden Leilighed, naar Spørgsmaalet om Omorganisationen af Hæren fremkommer, faae Anledning til at drøfte dette nærmere. Ved Siden heraf staaer en anden Ytring, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) fremsatte — jeg maa sige — til min store Overraskelse og Forundring. Det blev fra hans Side udtalt som en Kjendsgjerning, at det danske Folk ikke blot var villigt til, men endog ønskede — det forekom mig, at det ærede Medlem brugte dette Udtryk — at bringe store Offre for at kunne tilveiebringe en overordentlig stor Forsvarstyrke. Jeg maa tilstaae, at jeg efter mit Kjendskab til denne Sag ikke kan tiltræde disse hans her saa bestemt udtalte Ytringer. Jeg troer, at man vil have megen Betænkelighed ved at bringe overordentlig store, i mange Aar vedvarende, dybt følelige Offre for at tilveiebringe en stor Forsvarstyrke, om hvis Gavnlighed og Hensigtsmæssighed der i dette Dilemma herfter megen Tvivl og meget forskellige Anskuelser. Jeg troer ikke, det er heldigt, at en saadan Ytring henstaaer aldeles uimodsagt, og jeg vil

tillade mig i Modsetning til ham at gjentage, hvad jeg allerede forleben yttrede, at jeg ikke troer, man skal gjøre Regning paa at ville kunne finde Tilslutning, naar man gaaer ind paa at fremkomme med Fremtidsplaner, der ville medføre en særdeles stor og i mange Aar vedvarende extraordinair Bestaatning. — Hvad der forøvrigt er udtalt om denne Sag, har i Reglen bevæget sig paa fjernere liggende Punkter, men der er en Tanke, som er opstaaet hos mig ved den foreliggende Sag, og som det — naaget jeg vel ikke veed, om den har nogen Betydning — dog maaskee kunde være nyttigt at udtale her. Et andet Medlem har allerede reist det Spørgsmaal, om det vilde være heldigt, at Armeen blev forsynet med forskjelligartet Skyts, saaledes at Nogle havde et Vaaben, som er tungere at bære, tungere at omgaaes, tungere at føre Ammunition med til, uden at man dog kan have den Mængde Ammunition med, som til de andre Vaaben, og om en saadan Ueensartethed ikke kunde virke mindre heldig i flere Henseender. Kunde denne Ueensartethed nu ikke afhjælpes? Det ærede Medlem af Marinen, som sidder her foran (Tuxen), fremskom igaar med den Udtalelse, at Marinen ogsaa burde sættes i Besiddelse af de nye Haandvaaben; han vil vel kunne have en bedre Mening om denne Sag end jeg, men kunde det dog ikke tænkes, at de ældre Haandvaaben mere hensigtsmæssigt kunde anvendes i Marinen, hvor der ikke er Tale om at slæbe dem langt omkring, hvortilmod saavel Ammunitionen som Vaabnet der stadigt er i Nærheden. Kunde der ikke paa den Maade raades Bod paa den Ueensartethed, som det ærede Medlem igaar omtalte?

Formanden: Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en personlig Bemærkning.

B. Christensen: Det ærede Medlem, der sidst talte, har i de Ytringer, vi nu hørte, tillagt mig Udtalelser og Meninger i temmelig stor Mængde, som jeg troer, at man, naar man læser Nigsdagstidenden, vil see, at jeg ikke har fremført. Jeg skal imidlertid være langt fra at beklage mig derover, men der er, dog to